

Gretelise Holm

Dødfunden

256 sider

HarperCollins En spændende og vedkommende spændingsroman. Antropologen og samfundsforskeren Elinor Green, bliver fundet død i sit hjem i Vanløse. Der er nu to muligheder. Enten har hun taget sig selv af dage, eller også har nogen ønsket hende bort. Bogen er skrevet, som forfatteren har ønsket det: På en anderledes og meget mere jordnær facon end mange af tidens øvrige up-tempo-bøger. Gretelise Holm har sin egen facon og stil, der inkluderer beskrivelser af uro i familien, børns underskud af vitaminer, en dovenlars af en søn, veganer/rawfood-udfordringen i samfundet med al dens aktivisme, , opgør med fængselsstraffe, politisk aktivitet omkring et såkaldt Socialistisk Midterparti og andet godt fra samfundets forskellige sider.

Det har hun gjort rigtig godt, således at bogen kan bære både prædikatet spænding, som hun ønsker sig det, og hvis man er til et stille og roligt opklaringsarbejde, der inddrager mange facetter af samfund og holdninger, så kan den såmænd også bære prædikatet krimi.

Det vil forfatteren muligvis ikke, for det synes som om, at hun vil have frem, at alle mennesker er spændende, og at der ligger en historie gemt alle steder. Nu bliver historien så lige pakket ud med udgangspunkt i et fundet lig. Hændelsen kunne i og for sig være en hvilken som helst anden.

For et er et menneskelige og sociale aspekt, der bærer bogen frem. Tilsat godt med holdninger og opgør med f.eks. falske profiler på internettet, der forsøger at påvirke folk politisk, opgør med psykiatri og diagnoser og et hint til utroskab, i denne forklædning begået af Elinors mand, og som kan være den lille tue, der vælter det store læs. Selv knalder hun så med chefen til julefrokosterne.

Mange emner at forholde sig til. Men spændende læsning af det, fint bundet sammen med en rigtig Gretelise Holm-sløjfe.